

λέγω τῆς «τοῦ Θεοῦ γνώσεως» ἀξιώσεως θεολόγου ἀξίας, καὶ ἀφηρημένης καθ' ἑαυτήν, — ἀλλὰ μόνον ἡ ἔρευνα τοῦ ἀπολύτου ὄντος, τῆς καταγωγῆς τῆς ἐνεργείας, ἥτις ὑποστηρίζει, ἐμψυχοῖ καὶ διέπει τὸ σύμπαν, τῆς δυνάμεως τῆς παγκοσμίας καὶ διηνεκῆς δράσης διὰ μέσου τοῦ ἀπείρου καὶ τῆς αἰωνιότητος, καὶ παραγωγῆς τὰ φαινόμενα, ἅτινα προσβάλλουσι τοὺς ὀφθαλμούς ἡμῶν καὶ σπουδαζόνται ὑπὸ τῶν ἐπιστημῶν μας, ταύτην λέγω τὴν ἔρευναν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιχειρήσωσιν, οὔτε νομίμως νὰ διανοηθῶσιν, πρὸ τῶν πρώτων ἀνακαλύψεων τῆς νεωτέρας ἀστρονομίας καὶ φυσικῆς, τουτέστι πρὸ τῶν ἐξερευνησέων τοῦ Γαλιλαίου, τοῦ Κεπλέρου, καὶ τοῦ Νεύτωνος. Ἀπὸ δύο μόλις αἰώνων ἡ καθαρὰ αὕτη θρησκευτικὴ ἰδέα, ἀπηλλαγμένη εἰδωλολατριῶν, μυθολογημάτων, παντοειδῶν, πλανῶν καὶ προλήψεων προελθουσῶν ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἀμαθείας, ἀπὸ δύο μόλις αἰώνων ἡ ἰδέα αὕτη ἠδυνήθη νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς νεωτέρας ἐπιστημονικῆς ἀνελιξέως. Ἄπασαι αἱ ἡδὴ ὑφιστάμεναι θρησκείαι ἐθεμελιώθησαν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀμαθείας, ὅτε οὐδὲν ἐγνώριζον, τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ ἀληθὴς θρησκεία τουτέστι ἡ ἔνωσις τῶν ἐλευθέρων πνευμάτων ἐν τῇ ἐρευνῇ τῆς Ἀληθείας, μόνον τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς ἔργον ἠδύνατο νὰ εἶνε, ἐν ἧ ἠθαρραλέα τινὰ καὶ εὐγενῆ πνεύματα τὰ ἀπηλλαγμένα τῆς ὑποκρισίας τῶν ψευδῶν δοξασιῶν, χωρὶς νὰ ὑποπέσωσι τούτου ἕνεκα εἰς τὸν ἀθεϊσμὸν ἐπιπολαίον ἀνδρῶν, οἵτινες δὲν διαβλέπουσι βαθύτερον τοῦ φλοιοῦ, θέλουσιν ἐφαρμόσει εἰλικρινῶς καὶ ἐλευθέρως ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἐσωτερικῆς συστάσεως τοῦ συμπαντος καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ μέλλον θὰ μᾶς διδάξῃ. Σήμερον γνωρίζομεν ὀλίγα, ἀρχόμεθα μόλις μανθάνοντες.

Ὅχι, ὁ Θεὸς δὲν εἶνε τὸ ἀνθρωπόμορφον ὄν τὸ ἐπινοηθὲν ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀμαθείας καὶ ἀπατηλῆς φαντασίας, πεποικισμένον διὰ τῶν ἀτελεστάτων ἡμῶν αἰσθήσεων, τῶν χονδροειδεστάτων παθῶν μας, τὸ ὄργῃ καὶ μίσει, ἐκδικήσει καὶ ἀδικίᾳ ὑποκειμένον. Τὸ ἀγνώστον ὄν, τὸ ἀπόλυτον, τὸ ἀόριστον, τὸ παγκόσμιον, τὸ αἰώνιον, αἰωρεῖται πάντοτε ὑπὲρ τὰς ταπεινάς μας ἰδέας, ὡς καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἅγιος Παῦλος ἀνεύρισκε τὴν ἐπίκλησιν τῷ Θεῷ ἀγνωστῷ — ὄχι τῷ «ἀγνώστῳ Θεῷ» οὔτε τῷ νέῳ τούτῳ Θεῷ ὡς δίσχυρίσθησαν, ἀλλὰ τῷ ἀκαταροτῷ Θεῷ, τῷ Θεῷ, ὃν δὲν δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν. Τὸ ἀπόλυτον Ὄν, τὸ ἀγνὸν Πνεῦμα ἔχει πρὸς τὸν ἀνθρώπον ὡς τὸ ἀπείρον πρὸς τὸ ἄτομον. Θρασεῖ ὅτι ὕλισται εἶνε ἐκεῖνον, οὔτινες ἠξίωσαν νὰ ὑλικοποιήσωσιν ἐν αἰωδῆπυτε σχήματι τὸ Ὄν τὸ ἀμετάβλητον καὶ ἀπόλυτον.

Ἐκεῖνος, ὅστις πολλὰκις περιῆλθε τὴν γῆιν ὡς σφαῖραν, ὅστις ἐπεσκέφθη τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀμερικὴν, συλλαμβάνει ἀσυγκρίτως εὐρύτεραν ἔννοιαν, ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀνθρωπότητος, ἐκεῖνου ὅστις ποτὲ δὲν ἐξῆλθε τοῦ χωρίου του ἢ τῆς ἐπαρχίας του. Μεταξὺ τῶν περιωρισμένων, ἀτελῶν, ἀπικτητῶν, σφαλερῶν ἰδεῶν τούτου, καὶ τῶν γενικῶν, ὀρθῶν, ἐμφρόνων, ἀκριβῶν ἐκτιμήσεων τοῦ πρώτου, ὑπάρχει οἷα διαφορά μετὰ τὸν νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Ἐς ἀποστάσεως δισεκατομμυρίου λευγῶν ἀπὸ τῆς Γῆς, δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων

ἔργων κρίσιν ὅπως ἄλλοίαν ἐκεῖνης, ἥτις μᾶς ἱκανοποιῇ ἐνταῦθα κάτω. Θεωροῦμεν σύμπαν τὸ ἡλιακὸν σύστημα ἐν τῷ μεγαλείῳ αὐτοῦ, ἀνγχιωρίζομεν τὴν σμικρότητα τοῦ ἡμετέρου πλανητῆσκου ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ διαστήματος, ὅπερ καταλαμβάνει, ὡς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ χρόνου ὅστις καταμετρεῖται διὰ τῆς ταχυτάτης ἐτησίας περὶ τὸν Ἥλιον κινήσεώς του, κατανοῦμεν ὅτι αἱ συνήθειαι γῆναι ἐκτιμήσεις θὰ φέρωσιν ἀναποφεύκτως τὸν τύπον τῶν περιωρισμένων ἐκείνων καὶ ταπεινῶν ἐντυπώσεων τῶν ἐμπερικλειομένων ἐν τῷ στενῷ ὀρίζοντι χωρίου, καὶ εἰμεθα εἰς κκτάστασιν νὰ κρίνωμεν, μᾶλλον ἐλευθέρως, ἀνεξαρτήτως καὶ ἀνεπιρεάστως τὸ ἀπείρον τῆς κτίσεως.

Ἄλλ' ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἀπομεμακρυσμένος τῆς γῆνης ἡμῶν πατρίδος ὁ Ποσειδῶν, ἐν τούτοις ἀνήκει εἰσέτι εἰς τὸ αὐτὸ κοσμικὸν σύστημα καὶ ἀποτελεῖ μέλος ὡς καὶ ἡμεῖς τοῦ οἴκου τοῦ Ἥλιου. Ἐτεροὶ πλανῆται, εἰσέτι ἀγνωστοὶ εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Γῆς ἀστρονόμους, περιφέρονται πέραν τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ πρώτος εἰς ἀόστασιν ὀκτάκις καὶ τεσσαρακονταπλασίαν τῆς ἀπὸ τοῦ Ἥλιου ἀποστάσεως τῆς Γῆς, τουτέστιν εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς δισεκατομμυρίου ἐπτακοσίων ἑκατομμυρίων λευγῶν, ἐπὶ τροχίᾳ ἀπείρου τὴν ὁποίαν διατρέχει ἐν οὐχί ἥσοντι τῶν 330 ἔνιαυτῶν. Τὸ οὐράνιον ταξειδίον τοῦ ὁποίου τὰς ἀπόψεις ἀνακεφαλαιῶ μὲ παρέφερε πέραν τῶν ἐξωτάτων τούτων χωρῶν τῆς ἡλιακῆς κυριαρχίας. Ῥιφθεὶς ἐν τῷ ἀπείρῳ τοῦ οὐρανοῦ ἔφθασα εἰς ἄλλο σύστημα εἰσδύων εἰς τὴν κοσμικὴν κυριότητα ἄλλου ἀστέρος. (Ἐπεταί συνέχεια).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ πλεονέκτημα τῶν γαλῶν νὰ μὴ κτυπῶσιν, δταν πίπτωσι ἀπὸ ὕψους φανίνεται ὅτι ἔχει τὴν ἐξῆς αἰτίαν. Ἡ σπονδυλικὴ στήλη τῶν γαλῶν εἶνε λίαν εὐκμπτος κατὰ πᾶσας τὰς διευθύνσεις· οἱ μύες τῶν πελάτων αὐτῶν εἰσὶν πολυάριθμοι καὶ πολλοὶ ἰσχυροί, πρὸς δὲ φέρουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας εἶδος προσκεφαλίου ἀποτελουμένου ἐκ μάζης ἰνώδους ἐλαστικοῦ ἱστοῦ προωρισμένον νὰ ἐκμηδενίῃ τὴν πτώσιν. Ἐκτὸς τούτων αἱ γαλαὶ ἔχουσι τὴν δυνάμιν κατὰ τὴν πτώσιν νὰ περιστρέφονται εἰς τὸ διάστημα καὶ ἐπομένως νὰ κατορθῶσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ ἐγγίξωσι τὸ ἔδαφος διὰ τῶν πελάτων αὐτῶν.

Π τ ῶ σ ι ς μ ε τ ε ω ρ ῖ τ ο υ . — Ἀγγέλλεται ἐκ Madison τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν ὅτι τὴν 11. Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. εἰς τὰς 4 15 π. μ. κατέπεσεν ἐξ οὐρανοῦ λίθος μετεωρίτης μεγάλου διαστάσεως προενηθῆς φοβερῶν πάταγον κατὰ τὴν πτώσιν του καὶ διαρραγείς εἰς πλεῖστα θραύσματα διασκορπισθέντα κατὰ πᾶσας τὰς διευθύνσεις. Τὸ ἔδαφος ὑπέστη τόσον σφοδρὰν διατάραξιν, ὥστε ἐκλονίσθη ὡς εἰν συνέθη σεισμός.

Κατὰ τινὰ στατιστικὴν εἰς 1 δισεκατομ. καὶ 675 ἑκατομ. λιτρῶν ἀνέρχεται ἡ ἐτήσια παραγωγὴ μετάξης ἀνὰ τὴν ὑψηλίον. Ἐκ τούτων ἀναλογεῖ εἰς μὲν τὴν Κίναν ποσὸν ἀποφέρων πρῶτον 1,525 ἑκατομ. φράγκων, εἰς τὴν Ἰαπωνίαν 450 ἑκατομ. φρ., εἰς τὰς Ἰνδίας 175 ἑκατομ. φρ., εἰς τὴν Ἰταλίαν 300 καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν 130.